

se pa mora pametno in polagoma, da se delavec ne opplaši:

2.) Da se plačujejo dninarji po svoji naravni zmožnosti za delo t. j. po spolu in starosti. Moškim dajemo boljšo dnino nego ženskam, ker jo tudi zaslužijo. Ženskam se plačuje 70—80% moške dnine. Ali poleg odraslih in za navadna dela dosti močnih ljudi imamo tudi mladino (dečke in deklice) za lahka dela. Tej naj se manjša dnina odmeri, ker tudi manj zasluži. Mladina se lahko za mnoga dela v gospodarstvu porabi, in bilo bi enako nespametno, odganjati jo od sleharnega dela kakor plačevati z dnino, katero dobivajo odrasli. Dečkom in deklicam naj se daje dnina, ki znaša 40—50% moške dnine. Če bomo na ta način z ozirom na letni čas vestno odmerjali dnino, prihranili si bomo lahko veliko.

3.) Da se plačujejo dninarji tudi po njih spretnosti in pridnosti za delo in po teži dela, katero morajo opravljati. Tudi posebno sposobnost delavčevega za kako posebno delo je treba v čisljih imeti. Le na ta način si bomo pridobili delavcev, ki bodo poleg dobrega dela tudi več naredili, kar je gospodarju gotovo v korist.

4.) Da se dninarjev prav okoristimo. Gospodarska dela ločimo poglavitno v moška in ženska; poleg teh imamo tudi dela, ktera lahko opravljajo dečki in deklice. Ali bi ne bila zapravlživost, ako bi n. pr. ženska dela opravljali moški, ko je vendar žensko delo ceneje in v tem slučaju pravšno. Isto tako bi ne bilo prav, ko bi mladež nadomeščali z dražimi ženskami.

5.) Da se dela prav vodijo, t. j. da se dela dobro razdelijo in delavcem prav odkažejo. Vsa dobrota in množina dela zavisna je od modrega vodstva. Gospodarska dela se morajo večkrat po potrebi prav ločiti in združiti. Za vsako delo naj se po namenu in času, v kojem se ima izvršiti, odkaže pravo število najsposobnejših delavcev. Ti morajo imeti s tistim dovolj opravka ter ne smejo tratiti časa s tekanjem z dela na delo. Kolikokrat se pri nas v tem ne greši?

6.) Da se delo z najpripravnejšim orodjem opravlja, ker se tako hitreje in bolje in zategadelj ceneje naredi.

7.) Da se delo na najboljši način izvršuje.

8.) Da se delo o pravem času izvrši. Zamuda v delu se vedno maščuje. Opomnim naj le n. pr. pletve. Kar se lahko naredi po zimi, ko je malo dela in so delavci cenejši, naj se ne odlašna na spomlad ali poletje, ko je delo nujno in drago.

9.) Da se za delo, kjer le kaže, poslužujemo vprežne živine in s to nadomeščamo drago ročno delo in da rabimo, kolikor je dobro, različne kmetijske stroje.

10.) Da se varujemo in ogiblujemo, kjer je le moči, nepotrebnega dela.

11.) Da vsa dela, bodisi dninarska ali akordna, strogo nadzorujemo, a pri tem prijazno in spodbudljivo ravnamo z delavci.

12.) Da opuščamo kulture, ki se ob denašnjih razmerah ne splačajo radi obilega in dragega dela in negotovega pridelka ali pa slabe cene. Kje kmetovalca v tej zadevi tu in tam čevelj žuli, pogodi lahko sam! Gospodarstvo bodi tako urejeno, kakor vevajajo krajevne razmere, ki so tudi odločilne za porabo več ali manj dela. Živinoreja s pridelovanjem krme vred prihrani nam veliko dela in daje gotove dohodke. Zato nam pa tudi tolikanj kaže baviti se z njo!

Gospodar, ki se bode kolikor more vestno ravnal po teh vodilih, prihranil si bode sigurno veliko denarja, kterege sedaj še za delo brez pomisleka troši na veliko škodo letnega dohodka. Torej varčnost pri delu!

V. Rormann.

Gospodarske novice.

* **Kupčija s sadjem** je letos jako živahna, žal, da so jabolka tako slabo obrodila na Kranjskem. Cena kislim, otresenim jabolkom za mošt je 3 $\frac{1}{2}$ do 4 $\frac{1}{2}$ gld. Namizno sadje je primerno draže. Domač trgovec s sadjem gosp. V. Rohrmann iz Ljubljane šel je osebno v Stuttgart na Virtemberško, da ostane tam za čas letošnje kupčije s sadjem.

* **Odlikovanje.** Dvaintrideseto potovalno zborovanje avstrijskih in nemških čebelarjev bilo je letos v Stuttgartu na Virtemberškem. Z zborovanjem bila je združena velika čebelarska razstava. Na to razstavo poslal je čebele svoje, orodje in umetno satovje tudi naš obče znani čebelar gos. M. Ambrožič iz Mojstrane. Gosp. Ambrožič dobil je za razstavljene žive čebele prvo darilo, t. j. sreberno kraljevo virtemberško medalijo. Darilo je nj. kr. visokost princ Viljem osebno izročil g. Ambrožiču, ki je bil pri razstavi navzoči. Razen tega darila dobil je g. Ambrožič diplomu za razstavljeno čebelarsko orodje in častno diplomu za umetno satovje.

* **Premeščenje in nameščenje živinskih zdravnikov na Kranjskem.** Okrajni živinski zdravnik v Kočevju g. A. Perdan prestavljen je v Ljubljano in okrajni živinski zdravnik v Črnomlju gosp. A. Folakovsky pa v Kranj. Imenovana sta za okrajna živinska zdravnika g. Jos. Kindig v Kočevje in g. J. Sadnikar v Črnomelj.

* **Čebelni semenj.** Po stari navadi zbrali so se 12. septembra veliki čebelarji dežele kranjske v Ljubljani pred frančiškani, da so se pogovorili o letošnjem pridelku in določili ceno medu in vosku. Čebele se letos niso nič kaj obnesle, jedina Ribnica je imela izvrstno čebelno letino. Slabo je bilo po Gorenjskem, najslabeje pa po Notranjskem. Cena za kilogram satovja določila se je po 22 kr. Največ pripeljanega blaga (rožnega medu) nakupil je g. Oroslov Dolenc, ki pošilja kranjski med na Nemško in v druge inozemske kraje, kjer prirejajo iz medu sladka vina itd.

(Sl. N.)